

kunne nøjes med at sige dette — af finansielle Grunde. Det ærede Medlem har jo oplyst, at Bekostningen ved denne Forbindelse vil blive en 10—11 Mill. Kr., men han mener, at man, naar man tager den, vil kunne spare en hel Del paa andre Punkter; man vil kunne spare Aarhus—Kalundborg Routen — selvfølgelig —, men han mener jo ogsaa, at man vil kunne spare en hel Del ved Ordningen af Jernbaneforholdene i Nordvestfyn. Dette sidste mener jeg ikke . . . (*P. T. Nielsen*: Nej, der mener jeg ikke, man kan spare noget derved) . . . Naa, ikke paa Fyn (*P. T. Nielsen*: Nej!) Ja, saa bliver vi saa meget hurtigere enige. Jeg taler ikke her om *Tid*, men om *Penge*. Men naar det ærede Medlem ikke mener, at vi kunne spare noget paa Fyn, saa er jeg jo allerede af den Grund fritaget for at komme ind paa den Side af Sagen. Saa er Spørgsmaalet, mine Herrer, dette baade—og. Skulle vi *foruden* de kostbare Foranstaltninger paa Fyn — ingen af os er jo blind for, at det er særdeles kostbare Foranstaltninger, der kræves af os ved Dobbeltspor igennem Fyn — skulle vi foruden den private Bane gennem Nordfyn — som det ærede Medlem vilde have skulde være en Statsbane — yderligere have Routen over Refsnæs—Hou, saa tror jeg nok, vore finansielle Kræfter blive spændte saa haardt for, at vi, naar vi have tilstrækkelig Ansvarfølelse over for Statskassen, maa sige: Nej, lad os vente med det. Det er dog ikke blot derpaa, jeg lægger Vægt, at man maa tage varsomt paa Statens Midler, naar man er kommen saa langt ud, som vi allerede her ere komne; men det er ogsaa, fordi jeg mener — i Overensstemmelse med Kommissionens store Flertal —, at man først bør se, hvad Betydning det vil faa for Trafikken mellem Jylland og Sjælland, at vi faa forbedrede Forhold paa Fyn, inden vi gaa til det store, dyre Projekt med Refsnæs—Hou.

Af andre Statsbaneanlæg, man har nævnt under Forhandlingerne, skal jeg kun omtale den Tanke, der er fremsat af det ærede Medlem for Mariager (Moestrup) om at faa en Bane derfra til et Sted paa Statsbanen, enten Onsild eller Faarup, gjort til Statsbane. Det tror jeg dog ikke, der kan blive Tale om. Det vilde jo nok være tiltalende at kunne skaffe den sidste By i Danmark udenfor Bornholm en Jernbaneforbindelse; deri er jeg enig med det ærede Medlem; men jeg tror ikke, det

bør være i Form af et Statsbaneanlæg. Jeg tror, de maa være tilfredse, naar man kan hjælpe dem til en Privatbane. Kunde det ske i Forbindelse med de elektriske Baner, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5. Valgkreds (Anders Nielsen) og særlig det ærede Medlem for Viborg Amts 4. Valgkreds (Rasmus Hansen) omtalte skulde føres fra Viborg mod Øst til det samme Punkt paa Banen Hobro—Randers, var det jo saa meget glædeligere. Thi det synes af alt at fremgaa, at i hvert Tilfælde disse ærede Medlemmer tro, at det kan gøres langt billigere end de Baner, her er Tale om.

Det er af dem, der vil have Grindstedbanen ført til Lunderskov, blevet nævnt, at denne Bane burde være Statsbane. Det maa jeg ogsaa bestemt tage Afstand fra. Naar vi føre den anden Statsbanelinie til Bramminge, tror jeg, vi have gjort nok med Hensyn til Statsbaner i dette Opland.

Saa er der nævnt, at vi burde overtage Tørringbanen som Statsbane. Men det, tror jeg ogsaa, ligger for langt ude. Der er jo ingenlunde de Grunde dertil som med Hensyn til Vejle—Give Banen.

Det ærede Medlem fra Nakskov (L. Reventlow) nævnedes ogsaa Masnedsund Broen. Men den tror jeg ikke, man skal tage med ved denne Lejlighed. Den hører med noget Led i Forbindelsen Gedser—Warne-münde; det har jeg allerede engang svaret det ærede Medlem, og det vedkender jeg mig fremdeles. Men jeg tror ikke, den skal tages med her.

Jeg kommer saa til de Tilskud til de forskellige Statsbaner, som ere nævnedes i § 4. Der har jo nogle af de Herrer klaget over, at de vare for høje; jeg har ikke hørt nogen klage over, at de vare for lave. Naar disse Klager navnlig gaa ud paa, at det var for meget at forlange af de fattige jydsk Egne, at de skulde betale 25,000 Kr. pr. Banemil, vil jeg dog bede de Herrer betænke, at det jo er beregnet, at Omkostningerne ved disse Anlæg ere pr. Banemil ca. 400,000 Kr. Er det saa virkelig for meget at forlange et Tilskud af 25,000 Kr. pr. Banemil? Jeg synes snarere, det er saa lidt, som man overhovedet kan forlange, naar der overhovedet skal være Tale om et Tilskud. Og glem saa ikke mine Herrer, at netop gennem Værdistigningsafgiften aabnes der Udsigt til at faa alle disse Penge tilbage igen. Den Tanke, det ærede Medlem for Thisted Amts 2. Valgkreds (N. Andersen) gjorde sig til Talsmand for, at forære disse Egne hele deres